

New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

25.12.2021 – Joulukirkko

Nyt Betlehemiin!

Tekstit

Päivän psalmi	Ps. 98:1 – 4
1. lukukappale	Jes. 9:1 – 6
2. lukukappale	Room. 1:2 – 4
Evankeliumi	Luuk. 2:1 – 20

Esirukouksissamme: Ruth, Esme.

Tulevia tapahtumia

Toimisto kiini 24.12.21 – 7.1.22

Su 2.1

klo 14.00 Engl. Jumalanpalvelus † **Regent St.**

Su 9.1

klo 10.00 Messu † **Voima Hall**

klo 14.00 Eng. Messu † **Regent St.**

Ma 10.1

klo 11.30 Worship & Music **zoom**

Ti 11.1

klo 14.00 Raamattupiiri **Finlandia-Impola huone**

Huomio: 1.1.2022 alkaen saarnoja ei enää lähetetä sähköpostitse.

Löydät ne verkkosivuiltamme nhlc.ca

Psalmi. Ps. 98:1 – 4

Laulakaa Herralle uusi laulu! Hän on tehnyt ihmeellisiä tekoja. Hänen oikea kätensä, hänen pyhä voimansa on tuonut voiton. Herra näytti, että hän on meidän pelastajamme, hän osoitti vanhurskautensa kansojen nähden. Hän muisti Israelin kansaa, osoitti jälleen laupeutensa ja uskollisuutensa. Maan ääretkin saivat tietää, että Jumalamme pelasti meidät. Maa, kohota Herralle riemuhuuto! Iloitkaa ja riemuitkaa, laulakaa ja soittakaa!

1. lukukappale: Jes. 9:1 – 6

Kansa, joka pimeydessä vaeltaa, näkee suuren valon. Niille, jotka asuvat kuoleman varjon maassa, loistaa kirkkaus. Sinä teet runsaaksi riemun, annat suuren ilon. He iloitsevat sinun edessäsi niin kuin elonkorjuun aikana iloitaan, niin kuin saaliinjaossa riemuitaan. Ikeen, joka painaa heidän hartioitaan, valjaat, jotka painavat olkapäitä, ja heidän käskijänsä sauvan sinä murskaat, niin kuin murskasit Midianin vallan. Ja kaikki taistelukenttiä tallanneet saappaat, kaikki veren tahrimat vaatteet poltetaan, ne joutuvat tulen ruoaksi. Sillä lapsi on syntynyt meille, poika on annettu meille. Hän kantaa valtaa harteillaan, hänen nimensä on Ihmeellinen Neuvontuoja, Väkevä Jumala, lankaikkinen Isä, Rauhan Ruhtinas. Suuri on hänen valtansa, ja rauha on loputon Daavidin valtaistuimella ja hänen valtakunnassaan. Oikeus ja vanhurskaus on sen perustus ja tuki nyt ja aina. Tämän saa aikaan Herran Sebaotin pyhä kiivaus.

2. lukukappale: Room. 1:2 – 4

Julistamani evankeliumi, jonka Jumala on profeettojensa suulla edeltäpäin luvannut pyhissä kirjoituksissa, on sanoma hänen Pojastaan. Inhimillisen syntyperänsä puolelta hän oli Daavidin jälkeläinen; pyhyyden Hengen puolelta hän oli Jumalan Poika, jolla on valta, ylösnousemuksessa tähän asemaan asetettu. Hän on Jeesus Kristus, meidän Herramme.

Evankeliumi: Luuk. 2:1 – 20

Siihen aikaan antoi keisari Augustus käskyn, että koko valtakunnassa oli toimitettava verollepano. Tämä verollepano oli ensimmäinen ja tapahtui Quiriniuksen ollessa Syyrian käskynhaltijana. Kaikki menivät kirjoittautumaan veroluetteloon, kukin omaan kaupunkiinsa.

Niin myös Joosef lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista, ja meni verollepanoa varten Juudeaan, Daavidin kaupunkiin Betlehemiin, sillä hän kuului Daavidin sukuun. Hän lähti sinne yhdessä kihlattunsa Marian kanssa, joka odotti lasta. Heidän siellä ollessaan tuli Marian synnyttämisen aika, ja hän synnytti pojan, esikoisensa. Hän kapaloi lapsen ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut tilaa majapaikassa.

Sillä seudulla oli paimenia yöllä ulkona vartioimassa laumaansa. Yhtäkkiä heidän edessään seiso Herran enkeli ja Herran kirkkaus ympäröi heidät. Pelko valtasi paimenet, mutta enkeli sanoi heille: ”Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille ilosanoman, suuren ilon koko kansalle. Tänään on teille Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja. Hän on Kristus, Herra. Tämä on merkinä teille: te löydätte lapsen, joka makaa kapaloituna seimessä.” Ja samalla hetkellä oli enkelin ympärillä suuri taivaallinen sotajoukko, joka ylisti Jumalaa sanoen:

*- Jumalan on kunnia korkeuksissa,
maan päällä rauha
ihmisillä, joita hän rakastaa.*

Kun enkelit olivat menneet takaisin taivaaseen, paimenet sanoivat toisilleen: ”Nyt Betlehemiin! Siellä me näemme sen, mitä on tapahtunut, sen, minkä Herra meille ilmoitti.” He lähtivät kiireesti ja löysivät Marian ja Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä. Tämän nähdessään he kertoivat, mitä heille oli lapsesta sanottu. Kaikki, jotka kuuluivat paimenten sanat, olivat ihmeissään. Mutta Maria kätki sydämeensä kaiken, mitä oli tapahtunut, ja tutkisteli sitä.

Paimenet palasivat kiittäen ja ylistäen Jumalaa siitä, mitä olivat kuulleet ja nähneet. Kaikki oli juuri niin kuin heille oli sanottu.

Saarna Pastori Johanna Porkola

Tänään me vietämme joulua. Suomalaisia, skandinaaveja hieman soimataan aikaisesta joulun vietosta. Haittaako se sitten? Alun pitäen ei joulun aika, Jeesuksen syntymäaika ollut näin sydäntalvella. Erilaisten pakanallisten juhlien ja muiden virhelaskujen vuoksi joulun paikka ja Jeesuksen syntymävuosi on väärin laskettu, mutta haitannukku tuo mittään.

Jouluevankeliumi alkaa sanoilla: ”Siihen aikaan”. Tarkka lukija kysyy, että siis mihin aikaan? Raamatussa Luukas on juuri hetkeä aiemmin kertonut Johanneksen syntymästä. Näin ajoitetaan Jeesuksen syntymä hyvin lähelle Johannes Kastajan syntymää, ja Luukkaan mukaan he olivatkin serkkuja. Vaikka näissä syntymäkertomuksissa on jotain samaa, niin niiden yhteys toisiinsa on hyvinkin dramaattisesti erilainen. Johanneksen syntymästä kerrotaan iloisena perhetapahtumana, naapurien ja sukulaisten iloitessa perheen kanssa. Johanneksen isä, pappi Sakarias, on päähenkilö ja luemme hänen kiitosvirtensä Raamatun lehdistä, ulospäin tuotetun ylistyksen.

Jeesus syntyy kaukana sukulaisista ja muusta perheestä. Vapahtajamme syntymä on hiljainen tapahtuma, josta *Jouluyö, juhlayö* -virsi meille kertoo, hiljaisella tavalla. Syntymäriemu koskettaa maailmaa kosmisella tavalla enkelten, Taivaan sotajoukkojen keskellä. Toisaalta läheisiksi tulevat paimenet jotka kertovat Jeesuksen vanhemmille sanoman Jeesuksesta. Jeesuksen syntymä ei ollut sukulaisten ja naapureiden asia, syntymän kosketti enemmän vieraita, ulkopuolisia, maan hiljaisia. Tarinan päähenkilö on Maria, joka tutkiskelee kuulemaansa ja näkemäänsä hiljaa sydämessään. Ei enää Marian ylistysvirren kaltaista julistusta. Miksiköhän? Maria on meille esimerkki jouluyön salaisuudesta.

Jouluyö on hiljaisuuden ja rauhan yö. Se kutsuu meitä pohdiskeluun ja tutkiskeluun. Pienen lapsen nukkuessa ei tee mieli huutaa ja ylistää, lapsen suloinen uni tyynnyttää ja rauhoittaa. Luulen, että moni tämän on kokenut aivan konkreettisesti. Nuo paimet ovat maan hiljaisia, ulkona pimeydessä nuokkuvia työmiehiä. Viesti Jeesuksesta viedään sinne pimeyteen, jossa kirkkaus voi todella olla, se ei ole valaistu tämän maailman keinovaloilla, ledeillä. Vasta siellä pimeässä todellinen valo voi loistaa kirkkaana, minkään häiritsemättä. Sinne pimeyteen joulun sanoma viedään tänäänkin.

Tuo pimeyden ja ulkopuolisten joukko tönäistään vahvaksi etujoukoksi. Mutta huomio: he olivat hereillä, he olivat yöllä valvomassa laumaansa. Eikö tämäkin ole melkoinen ajatus meille, hämärässä nuokkuville kristityille, jotka saamme silloin tällöin omaksemme armon vilauksen. Paimenet ovat sisällä Jumalan suuressa tarinassa enemmän kuin kukaan. Lienee heitä pidetty jo hulluinakin, Jumalan hulluina. Hetkeäkään epäröimättä he lähtevät seimelle enkelin kehoituksesta. Mitä he siellä todistavat? Lapsi syöttökaukalossa ja vanhemmat siinä vieressä, tavalliset ihmiset. Oliko se näky jotenkin taivaallinen ja ihmeellinen? Ei, mutta nämä paimenet katsoivat sitä kaikkea uskon silmillä. He näkivät arjen toiselle puolelle, se näytettiin heille. Esirippu oli repäisty heidän silmiltään ja he näkivät Jumalan ja taivaallisen maailman. Tuskin itsekään sitä aivan ymmärtäen mutta sydämessään vahvasti uskoen. He luottivat siihen mitä toivoivat ja ojentautuivat sen mukaan mitä eivät nähneet. Niinkö se oli? Mutta he kuitenkin näkivät: enkelit ja lapsen. Me tässä uskolla näkemistä tarvitsemme. Me vain toivomme ja luotamme näiden paimenten sanaan mitä he näkivät. Paimenet lähtivät seimeltä omiin arkisiin toimiinsa vahvasti tulevaisuuteen luottaen ja iloa täynnä. Maailman näkökulmasta mikään ei ollut muuttunut, kuitenkin kaikki oli muuttunut. Jopa se vaivainen arki pientarella näytti nyt toiselta, Jumalan suunnitelmalta, joka päättyisi hiljaisen voittoon.

Hyvä kirkkovieras. Miten sinä lähdet täältä nyt? Toivottavasti olet täynnä uskoa tai edes luottamusta siihen, että Vapahtajamme on syntynyt ja kuollut sinun puolestasi. Toivottavasti näet, että vaikka arkesi saattaa olla täynnä vaivoja ja ikävää, niin kuljet kuitenkin kiittäen ja ylistäen uskon tiellä, vaikka hieman linkatenkin:

*Sillä lapsi on syntynyt meille,
poika on annettu meille.
Hän kantaa valtaa harteillaan,
hänen nimensä on
Ihmeellinen Neuvontuoja, Väkevä Jumala, Iankaikkinen Isä, Rauhan Ruhtinas.*

Rauha kanssasi!

*Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.
Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa www.nhlc.ca
Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.*

Puh: 705-673-2933 E-mail: office@nhlc.ca Verkkosivu: nhlc.ca
Facebookissa: New Hope Lutheran Church
YouTubissa: New Hope Lutheran Church Sudbury